

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/91/EU**af 23. juli 2014****om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽³⁾ bør ændres for at tage hensyn til udviklingen på markedet og de hidtil indhøstede erfaringer blandt markedsdeltagere og tilsynsmyndigheder og navnlig for at tage højde for forskelle i de nationale bestemmelser om depositarers opgaver og ansvar, aflønningspolitik og sanktioner.
- (2) For at tage højde for den potentielt skadelige effekt, som dårligt udformede aflønningsstrukturer kan have på forsvarlig styring af risici og på kontrol med enkeltpersoners risikovillige adfærd, bør administrationsselskaber for institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) pålægges en udtrykkelig forpligtelse til at etablere og opretholde aflønningspolitikker og -praksisser, som er i overensstemmelse med forsvarlig og effektiv risikostyring for de personalekategorier, hvis professionelle aktiviteter har væsentlig indflydelse på risikoprofilen i de investeringsinstitutter, som de forvalter. Disse medarbejderkategorier bør omfatte enhver medarbejder og anden ansat på fonds- eller delfondsplan, som er beslutningstagere, fondsforvaltere og personer, der træffer reelle investeringsbeslutninger, personer, der har beføjelse til at udøve indflydelse på de pågældende medarbejdere eller ansatte, herunder investeringsrådgivere og -analytikere, den øverste ledelse og enhver medarbejder, hvis samlede løn ligger inden for samme lønramme som den øverste ledelse og beslutningstagere. Disse bestemmelser bør også finde anvendelse på investeringsselskaber, der ikke har udpeget et administrationsselskab, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF. Disse aflønningspolitikker og -praksisser bør i rimeligt omfang finde anvendelse på enhver tredjemand, der træffer investeringsbeslutninger, som berører investeringsinstitutternes risikoprofil på grund af funktioner, der er blevet delegeret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2009/65/EF.
- (3) Såfremt investeringsinstitutters administrationsselskaber og investeringsselskaber anvender alle principperne for aflønningspolitikker, bør de kunne anvende disse politikker på forskellige måder alt efter deres størrelse, størrelsen af de investeringsinstitutter, som de forvalter, deres interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 4.4.2013, s. 18.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15. april 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23. juli 2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

- (4) Mens nogle foranstaltninger skal træffes af ledelsesorganet, bør det, når administrationsselskabet eller investerings-selskabet i henhold til national ret har etableret forskellige funktioner med specifikke opgaver, sikres, at kravene til »ledelsesorganet« eller »ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende« også eller i stedet for finder anvendelse på disse organer såsom generalforsamlingen.
- (5) Ved anvendelsen af de principper for en forsvarlig aflønningspolitik og -praksis, som fastsættes ved dette direktiv, bør medlemsstaterne tage hensyn til principperne fastsat i Kommissionens henstilling 2009/384/EF af ⁽¹⁾, arbejdet i Rådet for Finansiell Stabilitet og G20-forpligtelserne til at mindske risikoen i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
- (6) Garanteret variabel aflønning bør være en ekstraordinær foranstaltning, idet det ikke er i overensstemmelse med sund risikostyring eller princippet om, at aflønningen skal være afstemt efter resultaterne, og bør være begrænset til det første ansættelsesår.
- (7) Principperne for en forsvarlig aflønningspolitik bør også gælde for betalinger, som investeringsinstitutter foretager til administrationsselskaber eller investeringselskaber.
- (8) Kommissionen opfordres til at analysere, hvilke udgifter og omkostninger der er almindelige for investerings-produkter til private i medlemsstaterne, og om der er behov for yderligere harmonisering af disse udgifter og omkostninger, og forelægge sine resultater for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (9) Med henblik på at harmonisere tilsynsmetoderne ved vurderingen af aflønningspolitikker og -praksisser bør den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (»ESMA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾, sikre, at der findes retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker og -praksisser i sektoren for porteføljeforvaltning. Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾, bør bistå ESMA ved udarbejdelsen af sådanne retningslinjer. For at forhindre omgåelse af bestemmelserne om aflønning bør de pågældende retningslinjer også indeholde yderligere vejledning om de personer, som aflønningspolitikkerne og -praksisserne finder anvendelse på, og om tilpasningen af aflønnings-principperne til administrationsselskabets og investeringselskabets størrelse og størrelsen af de investeringsinstitutter, som det administrerer, deres interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. ESMA's retningslinjer om aflønningspolitikker og -praksisser bør om nødvendigt så vidt muligt tilnærmes til de fonde, som er reguleret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽⁴⁾.
- (10) Bestemmelserne om aflønning bør ikke berøre den uforbeholdne udøvelse af de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) samt Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret), de generelle principper i den nationale aftaleret og arbejdsret, den gældende lovgivning om aktionærs rettigheder og deltagelse, de generelle ansvarsområder for det pågældende selskabs administrative organer og tilsynsorganer og heller ikke, hvor det er relevant, af arbejdsmarkedets parter ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale love og national praksis.
- (11) For at sikre, at de relevante lovgivningsmæssige krav i de forskellige medlemsstater er harmoniseret i nødvendigt omfang, bør der vedtages supplerende bestemmelser, der fastsætter depositarers opgaver og pligter, om hvilke juridiske enheder der kan udpeges som depositarer, og til præcisering af depositarers ansvar i tilfælde af, at investeringsinstitutters aktiver går tabt under opbevaringen i depot, eller at depositarerne ikke har udført deres tilsynsopgaver på tilfredsstillende vis. Hvis opgaverne ikke udføres på tilfredsstillende vis, kan det medføre tab af aktiverne og også tab af værdierne af aktiverne, hvis f.eks. en depositar undlader at følge op på investeringer, der ikke er i overensstemmelse med fondsbestemmelserne.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2009/384/EF af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

- (12) Det er nødvendigt at præcisere, at et investeringsinstitut bør udpege en enkelt depositar, der har overordnet tilsyn med investeringsinstitutts aktiver. Et krav om, at der er en enkelt depositar, bør sikre, at depositaren har et overblik over alle investeringsinstitutts aktiver, og at både fondsforvalterne og investorerne har et enkelt sted at henvende sig, hvis der opstår problemer i tilknytning til opbevaringen af aktiverne eller udøvelsen af tilsynsforpligtelserne. Opbevaring af aktiver omfatter opbevaring i depot og, hvis aktiverne er af en sådan art, at de ikke kan opbevares i depot, kontrol af ejendomsretten til disse aktiver samt registrering af dem.
- (13) Ved udøvelsen af sine opgaver bør en depositar handle ærligt, retfærdigt, professionelt og uafhængigt og i investeringsinstitutts og investeringsinstitutts investorers interesse.
- (14) For at sikre en harmoniseret tilgang til depositarers udøvelse af deres opgaver i alle medlemsstater, uanset hvilken juridisk form investeringsinstitution har, er det nødvendigt at indføre en fælles liste over overvågningsopgaver, der skal varetages af depositarer i forbindelse med investeringsinstitutioner i selskabsform (investeringsselskaber) og investeringsinstitutioner i form af aftalebaserede fonde.
- (15) Depositaren bør have ansvaret for behørig overvågning af investeringsinstitutts pengestrømme og navnlig for at sikre, at investorkapital og kontanter tilhørende investeringsinstitution bogføres korrekt på konti, der er åbnet i investeringsinstitutts navn eller i det administrationsselskabs navn, der handler på vegne af investeringsinstitution, eller i den depositars navn, der handler på vegne af investeringsinstitution, hos en af de enheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), b) eller c), i Kommissionens direktiv 2006/73/EF⁽¹⁾. Der bør derfor vedtages detaljerede bestemmelser om overvågning af pengestrømme for at sikre, at investorbeskyttelsen er effektiv og konsistent. Når det sikres, at investorkapital bogføres på kontantkonti, bør depositaren tage højde for principperne fastsat i artikel 16 i nævnte direktiv.
- (16) For at forebygge svigagtige pengeoverførsler bør der ikke åbnes en kontantkonto i tilknytning til investeringsinstitutts transaktioner uden depositarens vidende.
- (17) Aktiver, der opbevares i depot for et investeringsinstitut, bør holdes adskilt fra depositarens egne aktiver og bør til enhver tid være identificeret som tilhørende det pågældende investeringsinstitut. Et sådant krav bør give investorerne et ekstra beskyttelselement, i tilfælde af depositarens misligholdelse.
- (18) Ud over den eksisterende forpligtelse til at opbevare aktiver, der tilhører et investeringsinstitut, sikkert, bør der sondres mellem aktiver, der kan opbevares i depot, og aktiver, der ikke kan, og for hvilke der i stedet gælder et krav om registrering og kontrol af ejendomsret. Den gruppe aktiver, der kan opbevares i depot, bør klart uddifferentieres, da forpligtelsen til at erstatte aktiver, der er gået tabt, kun gælder for denne specifikke kategori af aktiver.
- (19) De aktiver, der opbevares i depot af depositaren, bør ikke genanvendes af depositaren eller af en tredjemand, som har fået delegeret depotfunktionen for egen regning. Visse betingelser bør gælde for genanvendelse af aktiver for investeringsinstitutts regning.
- (20) Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser depositarens opbevaringsopgaver kan delegeres til tredjemand. Såvel delegering som videredelegering bør være objektivt begrundet og underlagt strenge egnethedskrav til den tredjemand, der betros denne delegerede funktion, og strenge egnethedskrav til den passende dygtighed, omhu og grundighed, hvormed depositaren bør udvælge, udpege og føre tilsyn med denne tredjemand. Med henblik på at opnå ensartede markedsvilkår og et ensartet højt investorbeskyttelsesniveau bør sådanne krav være i overensstemmelse med dem, der er fastsat i direktiv 2011/61/EU. Der bør indføres bestemmelser for at sikre, at tredjeparter, som opbevaringsopgaver er delegeret til, har de fornødne midler til at udføre deres opgaver, og at de afgrænser investeringsinstitutts aktiver.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).

- (21) Når en værdipapircentral (CSD) som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 ⁽¹⁾, eller en tredjelandsværdipapircentral leverer følgende tjenester: drift af et værdipapirafviklingssystem og mindst enten første registrering af værdipapirer i et posteringssystem gennem indledende kreditering eller tilvejebringelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau som omhandlet i afsnit A i bilaget til nævnte forordning, bør denne værdipapircentrals levering af disse tjenester vedrørende investeringsinstituttets værdipapirer, som oprindeligt er registreret i et posteringssystem gennem denne værdipapircentrals indledende kreditering, ikke anses for at være delegering af opbevaringsfunktioner. Det bør dog anses for at være delegering af opbevaringsfunktioner at overdrage opbevaringen af investeringsinstituttets værdipapirer til enhver CSD eller til enhver tredjeland CSD.
- (22) En tredjemand, til hvem opbevaring af aktiver delegeres, bør være i stand til at føre en samlekonto i form af en fælles, separat konto for flere investeringsinstitutter.
- (23) Hvis opbevaringen i depot delegeres til tredjemand, er det også nødvendigt at sikre, at tredjemanden er omfattet af særlige krav vedrørende effektive tilsynsregler og løbende tilsyn. Desuden bør der for at sikre, at de finansielle instrumenter er i den tredjemands besiddelse, til hvem opbevaringen er delegeret, gennemføres periodiske eksterne revisioner.
- (24) For at sikre konsekvent høj investorbeskyttelse bør bestemmelser om adfærd og om forvaltning af interessekonflikter vedtages og gælde i alle situationer, herunder i tilfælde, hvor opbevaringsopgaverne er blevet delegeret. Disse bestemmelser bør navnlig sikre, at der er en klar adskillelse af opgaver og funktioner mellem depositaren, investeringsinstituttet og administrationsselskabet eller investeringsselskabet.
- (25) For at sikre et højt investorbeskyttelsesniveau samt tilsynsregler og løbende kontrol på tilstrækkeligt højt niveau er det nødvendigt at udarbejde en udtømmende liste over enheder, der kan fungere som depositarer. Disse enheder bør være begrænset til nationale centralbanker, kreditinstitutter og andre juridiske enheder, som i henhold til medlemsstaternes ret er bemyndiget til at udøve depositaraktiviteter i henhold til dette direktiv, og som er undergivet krav om tilsyn og tilstrækkeligt kapitalgrundlag, ikke mindre end de krav, der er beregnet afhængigt af den valgte fremgangsmåde i overensstemmelse med artikel 315 eller 317 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾, skal i alle tilfælde have en egenkapital på ikke under startkapitalen i henhold til artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾ og skal have deres hjemsted eller en filial i investeringsinstituttets hjemland.
- (26) Det er nødvendigt at definere og præcisere det ansvar, der påhviler depositaren for investeringsinstituttet i tilfælde af, at et finansielt instrument, som opbevares af denne, går tabt. Hvis et finansielt instrument, som opbevares i depot, går tabt, bør depositaren være pligtig til at yde en erstatning til investeringsinstituttet i form af et finansielt instrument af samme type eller det tilsvarende beløb. Der bør ikke findes nogen fritagelse for ansvar i tilfælde af, at aktiver går tabt, undtagen hvis depositaren kan godtgøre, at tabet skyldes en »ekstern hændelse, som depositaren ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selv om depositaren har truffet alle rimelige forholdsregler«. I den forbindelse bør depositaren ikke kunne påberåbe sig interne hændelser, såsom en medarbejders svigagtige handling, for at frigøre sig fra sit ansvar.
- (27) Når depositaren delegerer opbevaringsopgaver, og de finansielle instrumenter, der opbevares i depot af tredjemand, går tabt, bør depositaren være ansvarlig. I tilfælde af, at et instrument, der opbevares i depot, går tabt, bør depositaren være forpligtet til at yde en erstatning i form af et finansielt instrument af samme type eller det tilsvarende beløb, selv om tabet er sket hos en tredjepart, som opbevaringsopgaver er delegeret til. Depositaren bør kun fritages for ansvaret, hvis det kan godtgøres, at tabet skyldes eksterne hændelser, som depositaren ikke med rimelighed kan forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selv om depositaren har truffet alle rimelige forholdsregler. I den forbindelse bør depositaren ikke kunne påberåbe sig interne hændelser, såsom en medarbejders svigagtige handling, for at frigøre sig fra sit ansvar. Der bør ikke være mulighed for fritagelse for ansvar, hverken på grundlag af lovgivning eller aftaler, i tilfælde af at aktiver går tabt hos en depositar eller en tredjepart, som opbevaringsopgaver er delegeret til.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD'er) samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (se side 1 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (28) Alle investorer i investeringsinstitutter bør kunne gøre krav gældende vedrørende depositarers ansvar, direkte eller indirekte, gennem administrationsselskabet eller investeringsselskabet. Muligheden for at gøre krav gældende mod depositaren bør ikke afhænge af, hvilken retlig form et investeringsinstitut har (aftalebaseret eller selskabsbaseret), eller af arten af det retlige forhold mellem depositaren, administrationsselskabet og deltagerne. Deltagernes ret til at gøre krav gældende vedrørende depositarens ansvar bør ikke føre til dobbelt godtgørelse eller til ulige behandling af deltagerne.
- (29) Med forbehold af dette direktiv bør en depositar ikke forhindres i at træffe foranstaltninger til dækning af skader og tab, der påføres investeringsinstituttet eller investeringsinstituttets deltagere. De pågældende foranstaltninger bør navnlig ikke fritage depositaren for ansvar, føre til en overførsel af eller en ændring i depositarens ansvar, og de bør heller ikke berøre investorernes rettigheder, herunder retten til godtgørelse.
- (30) Den 12. juli 2010 fremlagde Kommissionen forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF ⁽¹⁾ for at give et højt beskyttelsesniveau for investorer i investeringsinstitutter, hvis en depositar ikke kan opfylde sine forpligtelser. Dette forslag suppleres med en præcisering af de forpligtelser og det ansvar, der påhviler depositaren og en tredjepart, som opbevaringsopgaver er delegeret til, i nærværende direktiv.
- (31) Kommissionen opfordres til at analysere, i hvilke situationer, hvor et investeringsinstituts depositar eller en tredjepart, som opbevaringsopgaver er delegeret til, har misligholdt, det vil kunne føre til tab for deltagerne i investeringsinstituttet, som ikke kan dækkes i henhold til nærværende direktiv, til at analysere nærmere, hvilken form for foranstaltninger der kunne være egnede til at sikre et højt beskyttelsesniveau for investorerne, uanset formidlingskæden mellem investor og de værdipapirer, der er berørt af misligholdelsen, og til at forelægge sine resultater for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (32) Det er nødvendigt at sikre, at det er de samme krav, der gælder depositarer, uanset hvilken retlig form et investeringsinstitut har. Ensartede krav bør fremme retssikkerheden, højne investorbeskyttelsen og bidrage til at skabe ensartede markedsvilkår. Kommissionen har ikke modtaget meddelelse om, at noget investeringsselskab har gjort brug af undtagelsen fra den generelle pligt til at lade en depositar opbevare aktiver. Kravene fastsat i direktiv 2009/65/EF om depositaren for et investeringsselskab bør derfor anses for at være overflødige.
- (33) Selv om dette direktiv fastsætter de minimumsbeføjelser, som de kompetente myndigheder bør have, skal disse beføjelser udøves inden for et komplet system af national ret, som sikrer respekt for de grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred. Med hensyn til udøvelsen af disse beføjelser, der kan udgøre en alvorlig indgriben i retten til respekt for privatliv og familieliv, hjem og kommunikation, bør medlemsstaterne iværksætte tilstrækkelig og effektiv beskyttelse mod ethvert misbrug, herunder om nødvendigt forudgående tilladelse fra den pågældende medlemsstats retlige myndigheder. Medlemsstaterne bør tillade, at kompetente myndigheder kan udøve sådanne indgribende beføjelser i det omfang, det er nødvendigt for en ordentlig undersøgelse af alvorlige sager, hvor der ikke findes tilsvarende midler til at reelt opnå samme resultat.
- (34) Eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik fra et investeringsinstitut, administrationsselskaber, investeringsselskaber, depositarer eller andre enheder, der er reguleret ved dette direktiv, og eksisterende oplysninger om telefon- og datatrafik fra telekommunikationsoperatører udgør yderst vigtigt og undertiden det eneste bevismateriale til at afsløre og bevise overtrædelser af den nationale ret til gennemførelse af dette direktiv og undersøge, om investeringsinstituttet, administrationsselskaberne, investeringsselskaberne, depositarerne eller andre enheder, der er reguleret ved dette direktiv, efterlever krav om investorbeskyttelse og andre krav, der er fastsat i dette direktiv og de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold hertil. De kompetente myndigheder bør derfor kunne forlange at få udleveret eksisterende optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation og datatrafik, som opbevares af et investeringsinstitut, administrationsselskaber, investeringsselskaber, depositaren eller andre enheder, der er reguleret ved dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

Det er nødvendigt at have adgang til telefonsamtaler og datatrafik for at kunne afsløre og pålægge sanktioner for overtrædelser af kravene i dette direktiv eller gennemførelsesforanstaltninger hertil. For at indføre lige vilkår i Unionen hvad angår adgangen til de oplysninger om telefontrafik og eksisterende datatrafik, der opbevares af teleoperatører, eller de eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik, der opbevares af et investeringsinstitut, administrationsselskaber, investeringsselskaber, depositarer eller andre enheder, der er reguleret ved dette direktiv, bør de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret kunne forlange at få udleveret eksisterende oplysninger om telefon- og datatrafik, der opbevares af teleoperatører, i den udstrækning dette er tilladt i henhold til national ret, og de eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik, som opbevares af et investeringsinstitut, administrationsselskaber, investeringsselskaber, depositarer eller andre enheder, der er reguleret ved dette direktiv, når der er begrundet mistanke om, at de pågældende oplysninger vedrører genstanden for kontrollen eller undersøgelsen, kan være relevante for at bevise overtrædelser af kravene fastsat i dette direktiv eller gennemførelsesforanstaltninger hertil. Adgangen til de oplysninger om telefon- og datatrafik, der opbevares af en teleoperatør, bør ikke omfatte indholdet af talekommunikation via telefon.

- (35) Forsvarlige tilsynsregler og regler for god forretningsskik for den finansielle sektor bør bygge på solide tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsordninger. Til dette formål bør de kompetente myndigheder have tilstrækkelige handlebeføjelser og bør kunne sætte lige, stærke og afskrækkende sanktionsordninger ind over for overtrædelser af dette direktiv. Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser indeholder en gennemgang af de eksisterende sanktionsbeføjelser og den praktiske anvendelse heraf med det formål at fremme konvergens mellem sanktioner i forbindelse med hele spektret af tilsynsaktiviteter. De kompetente myndigheder bør have beføjelse til at pålægge bøder, som er tilstrækkelig store til at være effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen med henblik på at modsvare det forventede udbytte af adfærd, som udgør overtrædelser af kravene i dette direktiv.
- (36) Selv om der ikke er noget til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om administrative sanktioner og om strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør der ikke stilles krav om, at de fastsætter bestemmelser om administrative sanktioner om overtrædelser af dette direktiv, hvor disse er omfattet af national strafferet. I overensstemmelse med national ret bør medlemsstaterne ikke iværksætte både administrative og strafferetlige sanktioner for den samme overtrædelse, men de kan gøre det, hvis deres nationale ret giver mulighed herfor. Opretholdelse af strafferetlige frem for administrative sanktioner for overtrædelser af dette direktiv bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke de kompetente myndigheders mulighed for i henhold til dette direktiv rettidigt at samarbejde med andre medlemsstaters kompetente myndigheder, få adgang til eller udveksle oplysninger med disse kompetente myndigheder, heller ikke efter at de pågældende overtrædelser måtte være henvist til de kompetente retlige myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgning. Medlemsstaterne bør kunne beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet. Medlemsstaternes mulighed for at iværksætte strafferetlige sanktioner frem for eller i tillæg til administrative sanktioner bør ikke udnyttes til at omgå sanktionsordningen i dette direktiv.
- (37) For at sikre en konsekvent anvendelse i alle medlemsstater bør medlemsstaterne sikre, at deres kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af niveauet for de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder.
- (38) For at styrke deres afskrækkende virkning over for offentligheden og for at oplyse denne om overtrædelser af reglerne, som kan være skadelige for investorbekskyttelsen, bør sanktionerne offentliggøres, bortset fra i særlige veldefinerede tilfælde. For at sikre, at proportionalitetsprincippet overholdes, bør sanktionerne offentliggøres i anonymiseret form, hvis offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.
- (39) For at gøre det muligt for ESMA at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne yderligere i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010 bør alle offentliggjorte sanktioner samtidig indberettes til ESMA, som også bør offentliggøre en årsberetning om alle pålagte sanktioner.
- (40) De kompetente myndigheder bør tillægges de nødvendige undersøgelsesbeføjelser, og de bør fastlægge effektive mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser. Oplysninger om potentielle og faktiske overtrædelser bør også bidrage til en effektiv udførelse af ESMA's opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør derfor også etablere kommunikationskanaler til at indberette de

pågældende potentielle og faktiske overtrædelser. De oplysninger om potentielle og faktiske overtrædelser, der fremsendes til ESMA, bør kun anvendes til at udføre ESMA's opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

- (41) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i charteret som fastsat i TEUF.
- (42) For at sikre, at målene med dette direktiv nås, bør beføjelsen til at vedtage retsakter tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Navnlig bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for så vidt angår de oplysninger, der skal indgå i standardaftalen mellem depositaren og administrations-selskabet eller investeringsselskabet, betingelserne for at udføre depositarfunktionerne, herunder typen af finansielle instrumenter, som bør indgå i depositarens opbevaringsopgaver, betingelserne for depositarens udførelse af sine opbevaringsopgaver med hensyn til finansielle instrumenter, som er registreret hos en central depositar, og betingelserne for depositarens sikre opbevaring af de finansielle instrumenter, som er udstedt personligt og registreret hos en udsteder eller en registrator, depositarernes forpligtelse til at udvise rettidig omhu, forpligtelsen til adskillelse, betingelserne hvorpå og de omstændigheder hvorunder finansielle instrumenter, der opbevares i depot, bør anses for at være tabt, og hvad der skal forstås ved eksterne hændelser, som depositaren ikke med rimelighed kan forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selv om depositaren har truffet alle rimelige forholdsregler. Omfanget af den investorbeskyttelse, som de pågældende delegerede retsakter giver, bør være mindst lige så stort som det, der gives af delegerede retsakter, som er vedtaget i henhold til direktiv 2011/61/EU. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (43) Som led i Kommissionens overordnede vurdering af, hvordan direktiv 2009/65/EF fungerer, gennemgår den under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ de grænser for store engagementer med modparten, der gælder for derivattransaktioner, og tager højde for behovet for at fastsætte passende kategorier for de pågældende grænser, så derivater med samme risikokarakteristika behandles ens.
- (44) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (45) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre investorernes tillid til investeringsinstitutter ved at skærpe kravene vedrørende depositarens opgaver og ansvar og administrations-selskabers og investeringsselskabers aflønningspolitik og ved at indføre fælles standarder for sanktioner for de vigtigste overtrædelser af dette direktiv, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler uafhængigt af hinanden, og kan derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (46) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾ og har afgivet en udtalelse den 23. november 2012 ⁽⁴⁾.
- (47) Direktiv 2009/65/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT C 100 af 6.4.2013, s. 12.

HAR VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2009/65/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende litraer:

»s) »ledelsesorgan«: organet med de øverste beslutningsbeføjelser i et administrationsselskab, et investeringsselskab eller en depositar, herunder tilsyns- og ledelsesfunktioner, eller kun ledelsesfunktionen, hvis de to funktioner er adskilt. Hvis administrationsselskabet, investeringsselskabet eller depositaren i henhold til national ret har etableret forskellige organer med specifikke funktioner, finder kravene fastsat i dette direktiv til »ledelsesorganet« eller »ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende« også eller i stedet for anvendelse på de medlemmer af administrationsselskabets, investeringsselskabets eller depositarens andre organer, som gældende national ret tildeler det respektive ansvar.

t) »finansielle instrumenter«: finansielle instrumenter som angivet i bilag I, afsnit C, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 14a

1. Medlemsstaterne pålægger administrationsselskaber at fastlægge og anvende aflønningspolitikker og -praksisser, der er forenelige med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring, og som hverken tilskynder til at løbe risici, som er uforenelige med risikoprofilerne, reglerne eller vedtægterne for de investeringsinstitutter, som de administrerer, eller forhindrer administrationsselskabet i at overholde sin pligt til at handle i investeringsinstituttets interesse.

2. Aflønningspolitikker og -praksisser skal omfatte faste og variable aflønningskomponenter og skønsmæssige pensioner.

3. Aflønningspolitikker og -praksisser finder anvendelse på disse medarbejderkategorier, herunder den øverste ledelse, risikotagere, kontrolfunktioner og enhver medarbejder, hvis samlede løn ligger inden for samme lønramme som den øverste ledelse, samt risikotagere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på administrationsselskabernes risikoprofil eller risikoprofilerne for de investeringsinstitutter, som de administrerer.

4. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 udsteder ESMA retningslinjer til kompetente myndigheder eller til deltagere på det finansielle marked om de personer, der er omhandlet i stk. 3 i nærværende artikel, og anvendelsen af de principper, der er nævnt i artikel 14b. I retningslinjerne tages der hensyn til de principper for forsvarlige aflønningspolitikker, som er fastsat i Kommissionens henstilling 2009/384/EF (*), administrationsselskabets størrelse og de administrerede investeringsinstitutters størrelse samt deres interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Ved udarbejdelsen af retningslinjerne arbejder ESMA tæt sammen med Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (**), for at sikre overensstemmelse med de krav, der er udarbejdet for andre sektorer inden for finansielle tjenesteydelser, navnlig kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Artikel 14b

1. Når administrationsselskaber udformer og anvender aflønningspolitikker som omhandlet i artikel 14a, skal de overholde følgende principper på en måde og i et omfang, som svarer til deres størrelse og interne organisation og til arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter:

- a) Aflønningspolitikkerne er forenelige med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og tilskynder ikke til at løbe risici, som er uforenelige med risikoprofilerne, reglerne eller vedtægterne for de investeringsinstitutter, som administrationsselskabet administrerer.
- b) Aflønningspolitikkerne er i overensstemmelse med forretningsstrategien, målsætningerne, værdierne og interesserne hos administrationsselskabet og de investeringsinstitutter, som det administrerer, og hos investorerne i disse investeringsinstitutter og indeholder foranstaltninger til undgåelse af interessekonflikter.
- c) Aflønningspolitikkerne vedtages af administrationsselskabets ledelsesorgan i dets egenskab af tilsynsførende, og dette organ vedtager og gennemgår mindst en gang årligt de generelle principper for aflønningspolitikkerne og er ansvarligt for og overvåger gennemførelsen heraf. Opgaverne i dette litra udføres kun af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke udøver nogen ledelsesfunktioner i det pågældende administrationsselskab, og som har ekspertise i risikostyring og aflønning.
- d) Mindst en gang om året underkastes gennemførelsen af aflønningspolitikkerne en central og uafhængig intern kontrol for at fastslå, om den aflønningspolitik, ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende har fastlagt, og procedurerne i tilknytning hertil er blevet overholdt.
- e) Medarbejdere med kontrolfunktioner aflønnes efter, i hvor høj grad de når målene for deres funktioner, uafhængigt af de forretningsmæssige resultater på de områder, som de kontrollerer.
- f) Aflønningen af ledende medarbejdere med risikostyrings- og compliancefunktioner overvåges direkte af aflønningsudvalget, hvis der findes et sådant udvalg.
- g) Når aflønningen er resultatafhængig, fastsættes den samlede aflønning på grundlag af en samlet vurdering dels af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings eller det pågældende investeringsinstituts resultater, dels af deres risici og af administrationsselskabets samlede resultater, under hensyntagen til såvel finansielle som ikkefinansielle kriterier ved vurderingen af den enkelte medarbejders resultater.
- h) Vurderingen af resultaterne sker inden for en flerårig ramme, der passer til den ihændehaverperiode, der anbefales for investorerne for de investeringsinstitutter, som administrationsselskabet administrerer, for at sikre, at vurderingen kommer til at gå på investeringsinstituttets resultater set over en længere periode og dets investeringsrisici, og at udbetalingen af resultatdelen af aflønningen spredes over den samme periode.
- i) Garanteret variabel aflønning er en undtagelse og forekommer kun i forbindelse med ansættelse af nye medarbejdere og er begrænset til det første ansættelsesår.
- j) Der er en passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter, og den faste aflønningskomponent udgør en andel af den samlede aflønning, der er tilstrækkelig høj til at gøre det muligt at føre en helt igennem fleksibel politik for variable aflønningskomponenter, herunder eventuelt helt at undlade at udbetale variable aflønningskomponenter.

- k) Udbetalinger i forbindelse med kontraktophør i utide afspejler resultaterne over tid og er udformet på en sådan måde, at misligholdelse ikke belønnes.
- l) Målingen af de resultater, der danner grundlag for beregningen af de variable aflønningskomponenter eller puljer af variable aflønningskomponenter, indeholder en omfattende justeringsmekanisme, der tager hensyn til alle relevante typer af nuværende og fremtidige risici.
- m) Med forbehold af investeringsinstituttets retlige struktur og dets fondsregler eller vedtægter består en væsentlig del og under alle omstændigheder mindst 50 % af enhver variabel aflønningskomponent af andele i det pågældende investeringsinstitut, lignende ejerskabsinteresser eller instrumenter knyttet til kapitalandele eller tilsvarende ikkekontante instrumenter med lige så effektive incitamenter som enhver af de i dette litra omhandlede incitamenter, medmindre administrationen af investeringsinstitutkonti udgør mindre end 50 % af den samlede portefølje, som administrationsselskabet administrerer, i hvilket fald minimumskravet på 50 % ikke finder anvendelse.

De i dette litra omhandlede instrumenter er underlagt en passende tilbageholdelsespolitik, der sigter på at afstemme incitamenterne med interesserne for administrationsselskabet, de investeringsinstitutter, som det administrerer, og disse investeringsinstitutters investorer. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan pålægge begrænsninger med hensyn til arten og udformningen af sådanne instrumenter eller om nødvendigt helt forbyde visse af dem. Dette litra gælder både for den del af den variable aflønningskomponent, der udskydes i henhold til litra n), og den del af den variable aflønningskomponent, der ikke udskydes.

- n) En væsentlig del og under alle omstændigheder mindst 40 % af den variable aflønningskomponent udskydes i en passende periode under hensyntagen til den ihændehaverperiode, der anbefales for investorerne for de pågældende investeringsinstitutter, og tilpasses korrekt efter arten af de risici, der er forbundet med de pågældende investeringsinstitutter.

Den i dette litra omhandlede periode skal være på mindst tre år; aflønning, der skal udbetales i henhold til en udskydelsesordning, kan ikke forfalde hurtigere end på proratabasis; såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, udskydes mindst 60 % af beløbet.

- o) Den variable del af aflønningen, herunder den andel, der udskydes, udbetales eller forfalder kun, hvis den er bæredygtig i lyset af den økonomiske situation for administrationsselskabet som helhed og er begrundet i afdelingens, investeringsinstituttets og den pågældende medarbejders resultater.

Den samlede variable aflønning bliver normalt betydeligt mindre, når der er tale om vigende eller negative økonomiske resultater for det pågældende administrationsselskab eller det pågældende investeringsinstitut med hensyn til såvel den aktuelle aflønning som nedskæringer i udbetalingen af tidligere indtjente beløb, herunder i form af bonustab- eller tilbagebetalingsordninger.

- p) Pensionspolitikken er i overensstemmelse med forretningsstrategien, målsætningerne, værdierne og de langsigtede interesser for administrationsselskabet og de investeringsinstitutter, som det administrerer.

Hvis medarbejderen forlader administrationsselskabet før pensionsalderen, tilbageholder administrationsselskabet de skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag i en periode på fem år i form af instrumenter som omhandlet i litra m). Når en medarbejder når pensionsalderen, udbetales de skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag til vedkommende i form af instrumenter som omhandlet i litra m), efter en femårig tilbageholdelsesperiode.

- q) Medarbejderne er forpligtede til ikke at benytte personlige afdækningsstrategier eller løn- og ansvarsrelaterede forsikringer til at underminere de risikotilpasningsvirkninger, der er indbygget i deres aflønningsvilkår

- r) Variabel løn udbetales ikke gennem instrumenter eller metoder, der fremmer omgåelse af kravene fastsat i dette direktiv.

2. ESMA kan i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010 anmode om oplysninger fra de kompetente myndigheder om aflønningspolitikker og -praksisser som omhandlet i dette direktivs artikel 14a.

ESMA redegør i tæt samarbejde med EBA i sine retningslinjer om aflønningspolitikker for, hvordan forskellige sektorielle aflønningsprincipper som f.eks. de i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU (***) og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (****) fastsatte skal anvendes, når medarbejdere eller andre kategorier af ansatte leverer ydelser i henhold til forskellige sektorielle aflønningsprincipper.

3. Principperne fastsat i stk. 1 finder anvendelse på alle former for aflønning, der udbetales af administrations-selskabet, på ethvert beløb, der udbetales direkte af investeringsinstituttet, herunder resultatafhængige gebyrer, og på alle overførsler af andele eller aktier i investeringsinstituttet til de kategorier af medarbejdere, herunder den øverste ledelse, risikotagere, medarbejdere med kontrolfunktioner og enhver medarbejder med en samlet løn, der ligger inden for samme lønramme som for den øverste ledelse og risikotagere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på deres risikoprofil eller risikoprofilen for de investeringsinstitutter, som de administrerer.

4. Administrationsselskaber, der er betydelige i kraft af deres størrelse eller størrelsen af de investeringsinstitutter, som de administrerer, deres interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, nedsætter et aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget sammensættes på en sådan måde, at det bliver i stand til kompetent og uafhængigt at træffe afgørelse i sager om aflønningspolitikker og -praksisser og de tilskyndelser, der skabes med henblik på risikostyring.

Aflønningsudvalget, der i givet fald nedsættes i overensstemmelse med ESMA's retningslinjer omhandlet i artikel 14a, stk. 4, har ansvaret for at forberede afgørelser vedrørende aflønning, der skal træffes af ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende instans, herunder afgørelser, der har konsekvenser for det pågældende administrationsselskabs eller det pågældende investeringsinstituts risici og risikostyring. Aflønningsudvalgets formand er et medlem af ledelsesorganet, som ikke udøver nogen ledelsesfunktion i det pågældende administrationsselskab. Aflønningsudvalgets medlemmer er medlemmer af ledelsesorganet, som ikke udøver nogen ledelsesfunktion i det pågældende administrationsselskab.

Hvis arbejdstagernes repræsentation i ledelsesorganet er fastsat i national ret, deltager en eller flere repræsentanter for arbejdstagerne i aflønningsudvalget. Når aflønningsudvalget forbereder sine afgørelser, tager det højde for investorerne og andre interessenteres langsigtede interesser samt offentlighedens interesse.

(*) Kommissionens henstilling 2009/384/EF af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

(****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).«

3) Artikel 20 stk. 1, litra a), affattes således:

»a) den skriftlige aftale med depositaren, der er nævnt i artikel 22, stk. 2«.

4) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

1. Et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde, som det administrerer, et administrationsselskab sikrer, at der udpeges en enkelt depositar i henhold til dette kapitel.

2. Udpegelsen af depositaren godtgøres ved en skriftlig aftale.

Aftalen skal bl.a. regulere den informationsudveksling, der betragtes som værende nødvendig, for at depositaren kan udføre sine opgaver for det investeringsinstitut, vedkommende er udpeget som depositar for, som fastsat i dette direktiv og andre relevante love, regler og administrative bestemmelser.

3. Depositaren:

a) sikrer, at salg, udstedelse, tilbagekøb, indløsning og mortifikation af andele i investeringsinstituttet finder sted i overensstemmelse med gældende national ret og investeringsinstituttets regler eller vedtægter

b) sikrer, at værdien af andelen i investeringsinstituttet beregnes i overensstemmelse med gældende national ret og investeringsinstituttets regler eller vedtægter

c) udfører administrationsselskabets eller et investeringsselskabs instrukser, medmindre disse strider mod gældende national ret, eller investeringsinstituttets regler eller investeringsinstituttets vedtægter

d) sikrer, at modydelsen i forbindelse med transaktioner, der berører investeringsinstituttets aktiver, tilsendes investeringsinstituttet inden for sædvanlige frister

e) sikrer, at investeringsinstituttets udbytte anvendes i overensstemmelse med gældende national ret og investeringsinstituttets regler eller vedtægter.

4. Depositaren sikrer, at investeringsinstituttets pengestrømme overvåges behørigt, og navnlig, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af investorer i forbindelse med tegning af andele i investeringsinstituttet er modtaget, og at alle kontanter i investeringsinstituttet er bogført på kontantkonti, der er:

a) oprettet i investeringsinstituttets navn, i det administrationsselskabs navn, der handler på vegne af investeringsinstituttet, eller i den depositars navn, der handler på vegne af investeringsinstituttet.

b) oprettet hos en af de enheder, som er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), b) og c), i Kommissionens direktiv 2006/73/EF (*), og

c) føres i overensstemmelse med principperne fastsat i artikel 16 i direktiv 2006/73/EF.

Er kontantkontiene oprettet i den depositars navn, der handler på investeringsinstituttets vegne, må ingen kontanter fra den enhed, der er nævnt i første afsnit, litra b), og ingen af depositarens egne kontanter bogføres på sådanne konti.

5. Investeringsinstituttets aktiver overdrages til depositaren til opbevaring i henhold til følgende:

a) For så vidt angår finansielle instrumenter, som kan opbevares i depot, skal depositaren:

- i) opbevare alle finansielle instrumenter, der kan registreres på en konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskabsbøger, og alle finansielle instrumenter, der fysisk kan leveres til depositaren
- ii) sikre, at alle finansielle instrumenter, der kan registreres på en konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskabsbøger, er registreret i depositarens regnskabsbøger på separate konti i overensstemmelse med principperne fastsat i artikel 16 i direktiv 2006/73/EF, og at kontiene er oprettet i investeringsinstituttets navn eller i det administrationsselskabs navn, der handler på investeringsinstituttets vegne, således at de tydeligt kan identificeres som tilhørende investeringsinstituttet i overensstemmelse med den til enhver tid gældende ret.

b) For så vidt angår andre aktiver skal depositaren:

- i) kontrollere, om investeringsinstituttet eller det administrationsselskab, der handler på investeringsinstituttets vegne, ejer disse aktiver, ved på grundlag af oplysninger eller dokumenter, der stilles til rådighed af investeringsinstituttet eller administrationsselskabet, og på grundlag af ekstern dokumentation, hvis en sådan findes, at vurdere, om investeringsinstituttet eller det administrationsselskab, der handler på vegne af investeringsinstituttet, har ejendomsretten
- ii) føre register over de aktiver, for hvilke det er godtgjort, at investeringsinstituttet eller administrationsselskabet på vegne af investeringsinstituttet har ejendomsretten, og holde registeret ajourført.

6. Depositaren giver med jævne mellemrum administrationsselskabet eller investeringsselskabet en samlet oversigt over alle investeringsinstituttets aktiver.

7. De aktiver, der opbevares i depot af depositaren, bør ikke genanvendes af depositaren eller af en tredjemand, som har fået delegeret depotfunktionen for egen regning. Genanvendelse omfatter enhver transaktion med aktiver i depot, herunder, men ikke begrænset til, overførsel, pantsætning, salg og lån.

De aktiver, som opbevares i depot af depositaren, må kun genanvendes hvis:

- a) genanvendelsen af aktiverne sker for investeringsinstituttets regning
- b) depositaren udfører administrationsselskabets instruktioner på vegne af investeringsinstituttet
- c) genanvendelsen er til gavn for investeringsinstituttet og i deltagernes interesse
- d) transaktionen er dækket af likvid sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, som investeringsinstituttet har modtaget i henhold til en ordning om overdragelse af ejendomsret.

Sikkerhedsstillelsens markedsværdi skal til enhver tid mindst udgøre markedsværdien af de genanvendte aktiver med tillæg af en præmie.

8. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsinstituts aktiver, der opbevares i depot, i tilfælde af depositarens insolvens og/eller insolvens hos enhver tredjemand, der er etableret i Unionen, og til hvem opbevaring af investeringsinstituttets aktiver er delegeret, ikke kan udloddes til eller realiseres til fordel for den pågældende depositars og/eller den pågældende tredjemands kreditorer.

(*) Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

1. Depositaren må ikke delegere de i artikel 22, stk. 3 og 4, omhandlede funktioner til tredjemand.
2. Depositaren må kun delegere de funktioner, der er omtalt i artikel 22, stk. 5, til tredjemand, hvis:
 - a) opgaverne ikke delegeres i den hensigt at unddrage sig kravene fastsat i dette direktiv
 - b) depositaren kan påvise, at der foreligger en objektiv begrundelse for delegeringen
 - c) depositaren har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af enhver tredjemand, som depositaren agter at delegere visse af sine opgaver til, og udviser fortsat passende dygtighed, omhu og grundighed ved den regelmæssige kontrol med og løbende overvågning af enhver tredjemand, som den har delegeret visse af sine opgaver til, og af de arrangementer, som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver.
3. Depositaren må kun delegere de i artikel 22, stk. 5, omhandlede funktioner til tredjemand, der til enhver tid i forbindelse med udførelsen af de delegerede opgaver:
 - a) har strukturer og ekspertise, der er tilstrækkelige og står i et rimeligt forhold til arten og kompleksiteten af de aktiver, som investeringsinstituttet eller administrationsselskabet på vegne af investeringsinstituttet har overdraget til vedkommende
 - b) for så vidt angår de i artikel 22, stk. 5, litra a), omhandlede opbevaringsopgaver er underlagt
 - i) effektive tilsynsregler, herunder minimumskapitalkrav, og tilsyn i den pågældende jurisdiktion, og
 - ii) en ekstern periodisk revision for at sikre, at de finansielle instrumenter er i vedkommendes besiddelse
 - c) holder depositarens kunders aktiver adskilt fra sine egne aktiver og fra depositarens aktiver på en sådan måde, at de til enhver tid klart kan identificeres som tilhørende en given depositars kunder
 - d) træffer alle de nødvendige skridt til at sikre, at et investeringsinstituts aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes til eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer, og
 - e) overholder de generelle forpligtelser og forbud, der er fastsat i artikel 22, stk. 2, 5 og 7, og i artikel 25.

Uanset første afsnit, litra b), nr. i), må depositaren, når et tredjelandets ret kræver, at visse finansielle instrumenter opbevares i depot hos en lokal enhed, og der ikke er nogen lokale enheder, der opfylder delegeringskravene i nævnte litra, kun delegere sine funktioner til en sådan lokal enhed i det omfang, tredjelandets ret kræver det, og kun så længe der ikke er nogen lokale enheder, der opfylder delegeringskravene, og kun hvis:

- a) investorerne i det relevante investeringsinstitut forud for deres investering behørigt underrettes om det forhold, at denne delegering er påkrævet på grund af juridiske begrænsninger i tredjelandets ret, om de omstændigheder, der retfærdiggør delegeringen, og om de risici, der er forbundet med den pågældende delegering
- b) investeringsselskabet eller administrationsselskabet på vegne af investeringsinstituttet har pålagt depositaren at delegere opbevaringen af sådanne finansielle instrumenter til en sådan lokal enhed.

Tredjemanden kan for sin del videredelegere disse funktioner, under forudsætning af at de samme krav er opfyldt. I så fald finder artikel 24, stk. 2, tilsvarende anvendelse på de relevante parter.

4. Med henblik på nærværende artikel betragtes leveringen af ydelser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF (*) via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af dette direktiv, og leveringen af tilsvarende ydelser via tredjelandsværdipapirafviklingssystemer ikke som delegering af opbevaringsfunktioner.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).«

6) Artikel 23 ændres således:

a) Stk. 2-4 affattes således:

»2. Depositaren skal være:

a) en national centralbank

b) et kreditinstitut, som er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, eller

c) en anden juridisk enhed, som i henhold til medlemsstatens ret har tilladelse fra den kompetente myndighed til at udøve depositaraktiviteter i henhold til dette direktiv, og som er undergivet krav om tilstrækkeligt kapitalgrundlag, der ikke er mindre end de krav, der er beregnet afhængigt af den valgte fremgangsmåde i overensstemmelse med artikel 315 eller 317 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (*), og som har en egenkapital, der ikke er mindre end startkapitalen i henhold til artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

En juridisk enhed som omhandlet i første afsnit, litra c), skal være underkastet tilsynsregler og løbende tilsyn og skal opfylde følgende minimumskrav:

- a) den skal have den nødvendige infrastruktur til at opbevare finansielle instrumenter, der kan registreres på en konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskabsbøger
- b) den skal opstille regler og procedurer, som er tilstrækkelige til sikring af, at enheden, herunder dens ledere og ansatte, overholder enhedens forpligtelser i henhold til dette direktiv

- c) den skal have en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på edb-området
- d) den skal opretholde og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe alle rimelige foranstaltninger, der har til formål at forhindre interessekonflikter
- e) den skal sørge for, at der opbevares oplysninger om alle dens tjenesteydelser, aktiviteter og transaktioner, som er så fyldestgørende, at den kompetente myndighed kan udføre sine tilsynsopgaver og udføre håndhævelsesforanstaltningerne fastsat i dette direktiv
- f) den skal træffe alle rimelige foranstaltninger med henblik på at sikre kontinuitet og regelmæssighed i udøvelsen af sine depositarfunktioner ved at anvende hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede systemer, ressourcer og procedurer, herunder til at udøve sine depositaraktiviteter
- g) alle medlemmer af dens ledelsesorgan og øverste ledelse skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme, tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring
- h) dens ledelsesorgan skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå depositarens aktiviteter, herunder de største risici
- i) hvert medlem af dens ledelsesorgan og den øverste ledelse skal udvise hæderlighed og integritet.

3. Medlemsstaterne fastlægger, hvilke af disse kategorier af institutioner omhandlet i stk. 2, første afsnit, der er berettigede til at være depositarer.

4. Investeringselskaber eller administrationsselskaber, der handler på vegne af det investeringsinstitut, som de administrerer, som inden 18. marts 2016 som depositar har udpeget et institut, der ikke opfylder kravene fastsat i stk. 2, skal udpege en depositar, der opfylder kravene, inden 18. marts 2018.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).«

b) Stk. 5 og 6 udgår.

7) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

1. Medlemsstaterne sikrer, at depositaren over for investeringsinstituttet og deltagerne i investeringsinstituttet er ansvarlig for tab, som er forårsaget af depositaren eller af en tredjemand, som opbevaringen af finansielle instrumenter opbevaret i depot i henhold til artikel 22, stk. 5, litra a), er delegeret til.

I tilfælde af tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot sikrer medlemsstaterne, at depositaren uden unødigt forsinkelse yder en erstatning til investeringsinstituttet eller det administrationsselskab, der handler på vegne af investeringsinstituttet, i form af et finansielt instrument af samme type eller det tilsvarende beløb. Depositaren er ikke ansvarlig, såfremt vedkommende kan bevise, at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depositaren ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selv om depositaren havde truffet alle rimelige forholdsregler.

Medlemsstaterne sikrer, at depositaren også er ansvarlig over for investeringsinstituttet og investeringsinstituttets investorer for ethvert andet tab, disse måtte lide som følge af, at depositaren uagtsomt eller forsætligt har misligholdt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.

2. Depositarens ansvar omhandlet i stk. 1 berøres ikke af en eventuel delegering som omhandlet i artikel 22a.

3. Depositarens ansvar, jf. stk. 1, kan ikke udelukkes eller begrænses ved aftale.

4. Aftaler i strid med stk. 3 er ugyldige.

5. Deltagere i investeringsinstituttet kan gøre krav gældende over for depositaren enten direkte eller indirekte gennem administrationsselskabet eller investeringsselskabet, forudsat at dette ikke fører til dobbelt godtgørelse eller til ulige behandling af deltagerne.«

8) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

1. Virksomhed som både administrationsselskab og depositar må ikke udøves af samme selskab. Virksomhed som både investeringsselskab og depositar må ikke udøves af samme selskab.

2. Administrationsselskabet og depositaren skal under udførelsen af deres respektive opgaver handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i investeringsinstituttets og investeringsinstituttets investorers interesse. Investeringsselskabet og depositaren skal under udførelsen af deres respektive opgaver handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i investeringsinstituttets investorers interesse.

Depositaren må ikke udføre aktiviteter med hensyn til investeringsinstituttet eller administrationsselskabet på vegne af investeringsinstituttet, som kan skabe interessekonflikter mellem investeringsinstituttet, investorerne i investeringsinstituttet, administrationsselskabet og depositaren selv, medmindre depositaren funktionelt og hierarkisk har adskilt udførelsen af sine depositaropgaver fra de af sine øvrige opgaver, der potentielt kunne komme i konflikt hermed, og de potentielle interessekonflikter er fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til investeringsinstituttets investorer.«

9) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

1. Det skal ved lov eller i investeringsfondens fondsregler fastsættes, på hvilke betingelser udskiftning af administrationsselskabet og depositaren kan finde sted, og hvorledes deltagerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning.

2. Det skal ved lov eller i investeringsselskabets vedtægter fastsættes, på hvilke betingelser udskiftning af administrationsselskabet og depositaren kan finde sted, og hvorledes deltagerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning.«

10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 26a

Depositaren stiller efter anmodning alle oplysninger til rådighed for sine kompetente myndigheder, som den har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for dens kompetente myndigheder eller for investeringsinstituttets eller administrationsselskabets kompetente myndigheder.

Hvis investeringsinstituttets eller administrationsselskabets kompetente myndigheder er forskellige fra depositarens, udveksler depositarens kompetente myndigheder straks de modtagne oplysninger med investeringsinstituttets og administrationsselskabets kompetente myndigheder.

Artikel 26b

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112a, som præciserer:

- a) de oplysninger, der skal indgå i den i artikel 22, stk. 2, omhandlede skriftlige aftale
- b) betingelserne for at udføre depositarfunktionerne i medfør af artikel 22, stk. 3, 4 og 5, herunder:
 - i) arterne af finansielle instrumenter, der skal indgå i anvendelsesområdet for depositarens opbevaringsopgaver i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5, litra a)
 - ii) betingelserne, hvorpå depositaren udøver sine opbevaringsopgaver med hensyn til finansielle instrumenter, som er registreret hos en central depositar
 - iii) betingelserne, hvorpå depositaren skal opbevare de finansielle instrumenter, som er udstedt på navn og registreret hos en udsteder eller en registrator, sikkert i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5, litra b)
- c) depositarernes forpligtelse til rettidig omhu i medfør af artikel 22a, stk. 2, litra c)
- d) forpligtelsen til adskillelse i medfør af artikel 22a, stk. 3, litra c)
- e) de skridt, som tredjemand skal tage i medfør af artikel 22a, stk. 3, litra d)
- f) de betingelser hvorpå og omstændigheder hvorunder finansielle instrumenter, der opbevares i depot, skal anses for at være tabt, jf. artikel 24
- g) hvad der skal forstås ved eksterne hændelser, som depositaren ikke med rimelighed kan forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selv om depositaren havde truffet alle rimelige forholdsregler, jf. artikel 24, stk. 1
- h) betingelserne for at opfylde uafhængighedskravet i artikel 25, stk. 2.«

11) Artikel 30, stk. 1, affattes således:

»Artikel 13-14b finder tilsvarende anvendelse på investeringsselskaber, der ikke har udpeget et administrationselskab i henhold til dette direktiv.«

12) Kapitel V, afdeling 3, udgår.

13) I artikel 69 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Prospektet skal indeholde enten:

- a) oplysninger om den ajourførte aflønningspolitik, herunder, men ikke begrænset til, en beskrivelse af, hvordan løn og goder beregnes, identiteten på de personer, der er ansvarlige for at tildele løn og goder, herunder sammensætningen af aflønningsudvalget, hvis der findes et sådant udvalg, eller
- b) et resumé af aflønningspolitikken og en erklæring om, at oplysningerne om den ajourførte aflønningspolitik, herunder, men ikke begrænset til, en beskrivelse af, hvordan løn og goder beregnes, identiteten på de personer, der er ansvarlige for at tildele løn og goder, herunder sammensætningen af aflønningsudvalget, hvis der findes et sådant udvalg, er tilgængelige via et websted med angivelse af det pågældende websted, og at der efter anmodning gratis stilles en trykt udgave til rådighed.«

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Årsberetningen skal også omfatte:

- a) den samlede lønsum i regnskabsåret, fordelt på fast og variabel løn, der udbetales af administrationsselskabet og af investeringsselskabet til arbejdstagerne, samt antal modtagere og, hvor det er relevant, ethvert beløb, der udbetales direkte af investeringsinstituttet, herunder ethvert resultatafhængigt gebyr
- b) den samlede lønsum fordelt på kategorier af medarbejdere eller andre kategorier af ansatte, jf. artikel 14a, stk. 3
- c) en beskrivelse af, hvordan løn og goder beregnes
- d) resultatet af gennemgangen i artikel 14b, stk. 1, litra c) og d), herunder eventuelle uregelmæssigheder, der har fundet sted
- e) væsentlige ændringer af den fastlagte aflønningspolitik.«

14) Artikel 78 ændres således:

a) Stk. 3, litra a), affattes således:

»a) identifikation af investeringsinstituttet og af investeringsinstituttets kompetente myndighed.«

b) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Central investorinformation skal også omfatte en erklæring om, at oplysningerne om den ajourførte aflønningspolitik, herunder, men ikke begrænset til, en beskrivelse af, hvordan løn og goder beregnes, identiteten på de personer, der er ansvarlige for at tildele løn og goder, herunder sammensætningen af aflønningsudvalget, hvis der findes et sådant udvalg, er tilgængelige via et websted (med angivelse af det pågældende websted), og at der efter anmodning gratis stilles en trykt udgave til rådighed.«

15) Artikel 98, stk. 2, litra d), affattes således:

»d) at forlange

- i) i den udstrækning dette er tilladt i henhold til national ret, oplysninger om datatrafik, som opbevares af en teleoperatør, hvis der foreligger begrundet mistanke om en overtrædelse, og hvis de pågældende oplysninger kan være af relevans for en undersøgelse af overtrædelser af dette direktiv
- ii) eksisterende optagelser af telefonsamtaler eller elektronisk kommunikation eller anden datatrafik, som opbevares af et investeringsinstitut, administrationsselskaber, investeringsselskaber, depositarer eller andre enheder, der er reguleret ved dette direktiv«

16) Artikel 99 affattes således:

»Artikel 99

1. Uden at dette berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser som omhandlet i artikel 98 og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der skal pålægges virksomheder og personer for overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og træffer alle fornødne foranstaltninger til sikring af, at de gennemføres.

Hvis medlemsstaterne beslutter ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet, meddeler de Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver senest 18. marts 2016 Kommissionen og ESMA meddelelse om de love og administrative bestemmelser, der gennemfører denne artikel, herunder eventuelle relevante strafferetlige bestemmelser. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt forsinkelse Kommissionen og ESMA eventuelle senere ændringer heraf.

2. Hvis medlemsstaterne i henhold til stk. 1 har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelser af de bestemmelser, som er omhandlet i stk. 1, sørger de for, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de retslige myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager vedrørende mulige overtrædelser af dette direktiv og forsyner andre kompetente myndigheder og ESMA med tilsvarende oplysninger, med henblik på at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med ESMA om anvendelsen af dette direktiv.

De kompetente myndigheder kan også samarbejde med andre medlemsstaters kompetente myndigheder med henblik på at lette inddrivelsen af bøder.

3. Som led i Kommissionens overordnede vurdering af, hvordan dette direktiv fungerer, gennemgår den senest 18. september 2017 anvendelsen af de administrative og strafferetlige sanktioner, særlig behovet for en yderligere harmonisering af de administrative sanktioner, der er fastsat for overtrædelse af kravene fastsat i dette direktiv.

4. En kompetent myndighed kan kun afvise en anmodning om oplysninger eller en anmodning om at samarbejde om en undersøgelse under følgende særlige omstændigheder, nemlig når:

- a) kommunikationen af relevante oplysninger kan bringe den pågældende medlemsstats sikkerhed i fare, navnlig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet

- b) imødekommelse af anmodningen kan forventes at få negativ indvirkning på medlemsstatens egne undersøgelses- eller håndhævelsesaktiviteter eller i givet fald en strafferetlig efterforskning
- c) der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved den pågældende medlemsstats myndigheder, eller

d) disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i den pågældende medlemsstat.

5. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtelserne finder anvendelse på investeringsinstitutter, administrationsselskaber, investeringsselskaber eller depositarer, kan der i tilfælde af en overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, anvendes administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger i overensstemmelse med national ret over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for andre fysiske personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelser.

6. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som kan anvendes i alle de i stk. 1 nævnte tilfælde, mindst omfatter følgende:

- a) en offentlig erklæring, hvori nævnes den ansvarlige person og overtrædelsens art
- b) en afgørelse, der pålægger den ansvarlige person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) hvis der er tale om et investeringsinstitut eller et administrationsselskab, suspension eller tilbagekaldelse af godkendelsen af investeringsinstituttet eller administrationsselskabet
- d) pålæggelse af et midlertidigt eller i tilfælde af gentagne alvorlige overtrædelser et permanent forbud mod varetagelse af ledelsesfunktioner i dette eller i andre selskaber over for et medlem af administrationsselskabets eller investeringsselskabets ledelsesorgan eller over for en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig
- e) hvis der er tale om en juridisk person, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 17. september 2014 eller 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning ifølge de seneste foreliggende regnskaber, som ledelsesorganet har godkendt; hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af det moderselskab, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (*), er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med den relevante EU-ret på regnskabsområdet ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som det endelige moderselskabs ledelsesorgan har godkendt
- f) hvis der er tale om en fysisk person, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 17. september 2014, eller
- g) som alternativ til litra e) og f), administrative maksimumbøder på op til mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelser, såfremt fortjenesten kan beregnes, også selv om dette overstiger maksimumsbeløbene i litra e) og f).

7. Medlemsstaterne kan i henhold til deres nationale ret give de kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge former for sanktioner ud over de i stk. 6 nævnte eller til at pålægge bøder, der overstiger de i stk. 6, litra e), f) og g), nævnte beløb.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).«

17) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 99a

Medlemsstaterne sikrer, at deres love eller administrative bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, fastsætter sanktioner, særlig når:

- a) der drives virksomhed som investeringsinstitut uden godkendelse, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 5
- b) der drives virksomhed som administrationsselskab uden forudgående godkendelse, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 6
- c) der drives virksomhed som investeringsselskab uden forudgående godkendelse, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 27
- d) en kvalificeret deltagelse i et administrationsselskab erhverves, direkte eller indirekte, eller en sådan kvalificeret deltagelse i et administrationsselskab forøges, således at den pågældendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at administrationsselskabet derved bliver den pågældendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), uden skriftlig underretning af de kompetente myndigheder for det administrationsselskab, hvori erhververen søger at erhverve eller forøge en kvalificeret andel, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 11, stk. 1
- e) en kvalificeret deltagelse i et administrationsselskab afhændes, direkte eller indirekte, eller reduceres, således at den pågældendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved falder til under 20 %, 30 % eller 50 %, eller således at administrationsselskabet ophører med at være et datterselskab, uden skriftlig underretning af de kompetente myndigheder, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 11, stk. 1
- f) et administrationsselskab har opnået godkendelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 7, stk. 5, litra b)
- g) et investeringsselskab har opnået godkendelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 29, stk. 4, litra b)
- h) et administrationsselskab ikke, så snart det har fået kendskab til erhvervelser eller afhændelser af besiddelser af kapital i selskabet, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder til under en af de tærskler, som er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, underretter de kompetente myndigheder om disse erhvervelser eller afhændelser, hvorved der sker en overtrædelse af nærværende direktivs artikel 11, stk. 1
- i) et administrationsselskab ikke mindst en gang om året meddeler den kompetente myndighed navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse samt dennes størrelse, hvorved der sker en overtrædelse af artikel 11, stk. 1

- j) et administrationsselskab ikke overholder de procedurer og ordninger, der er fastsat i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 12, stk. 1, litra a)
- k) et administrationsselskab ikke overholder strukturelle og organisatoriske krav, der er fastsat i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 12, stk. 1, litra b)
- l) et investeringsselskab ikke overholder de procedurer og ordninger, der er fastsat i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 31
- m) et administrationsselskab eller et investeringsselskab ikke opfylder krav vedrørende delegering af dets opgaver til tredjemand, som er fastsat i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13 og 30
- n) et administrationsselskab eller et investeringsselskab ikke overholder en adfærdskodeks, der er fastsat i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 14 og 30
- o) en depositar ikke udfører sine opgaver i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 22, stk. 3-7
- p) et investeringsselskab eller, for hver af de investeringsfonde, som det administrerer, et administrationsselskab gentagne gange undlader at opfylde forpligtelser vedrørende investeringsinstitutters investeringspolitikker fastsat i nationale bestemmelser til gennemførelse af kapitel VII
- q) et administrationsselskab eller et investeringsselskab undlader at anvende en risikostyringsproces eller en proces for nøjagtig og uafhængig vurdering af værdien af OTC-derivaterne fastsat i nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 51, stk. 1
- r) et investeringsselskab eller, for hver af de investeringsfonde, som det administrerer, et administrationsselskab gentagne gange undlader at opfylde forpligtelser til at afgive oplysninger til investorer fastsat i overensstemmelse med nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 68 til 82
- s) et administrationsselskab eller et investeringsselskab, der markedsfører andele i investeringsinstitutter, som det administrerer i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland, undlader at opfylde anmeldelseskravet fastsat i artikel 93, stk. 1.

Artikel 99b

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på deres officielle websted offentliggør alle afgørelser, der ikke kan appelleres, og som pålægger en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, snarest muligt efter, at den person, der blev pålagt sanktionen eller foranstaltningen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen skal mindst indeholde oplysninger om overtrædelsens type og art og om identiteten af de personer, der er ansvarlige. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser om pålæg af foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter.

Hvis den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers personoplysninger for at være ude af proportioner efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse, skal medlemsstaterne dog sikre, at de kompetente myndigheder enten

- a) udsætter offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge sanktionen eller foranstaltningen, indtil grunden til at undlade offentliggørelse er ophørt med at eksistere

- b) offentliggør afgørelsen om at pålægge sanktionen eller foranstaltningen anonymt på en måde, der overholder national ret, hvis sådan anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger, eller
- c) undlader at offentliggøre afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, hvis mulighederne fastsat i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:
 - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare
 - ii) forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

Hvis det besluttet at offentliggøre en sanktion eller foranstaltning anonymt, kan offentliggørelsen af de pågældende oplysninger udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til anonym offentliggørelse i mellemtiden vil ophøre med at eksistere.

2. De kompetente myndigheder informerer ESMA om alle de administrative sanktioner, der pålægges, men ikke offentliggøres i henhold til stk. 1, andet afsnit, litra c), herunder eventuelle klager i denne forbindelse og resultatet af sådanne klager. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder modtager oplysninger og den endelige dom i forbindelse med eventuelle strafferetlige sanktioner, der pålægges, og videregiver disse til ESMA. ESMA vedligeholder en central database over sanktioner, der indberettes til den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Kun kompetente myndigheder må have adgang til databasen, og den skal ajourføres med de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

3. Hvis afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning indbringes for de relevante domstole eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres officielle websted sammen med efterfølgende oplysninger om resultatet af en sådan klage. Enhver afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

4. De kompetente myndigheder sørger for, at en offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger, der er indeholdt i offentliggørelsen, beholdes kun på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt, i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

Artikel 99c

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af niveauet af de administrative bøder sørger for, at de er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning og tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, når det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den for overtrædelsen ansvarlige persons grad af ansvar
- c) den finansielle styrke hos den for overtrædelsen ansvarlige person med udgangspunkt, f.eks., i den samlede årsomsætning i tilfælde af en juridisk person eller årsindkomsten, i tilfælde af en fysisk person
- d) den for overtrædelsen ansvarlige persons fortjeneste eller undgåede tab, den skade, der er påført andre personer, og i givet fald den skade, der er påført markedernes funktion eller økonomien som helhed, såfremt disse beløb kan beregnes

- e) den for overtrædelsen ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
- f) overtrædelser, som den for overtrædelsen ansvarlige person tidligere har begået
- g) foranstaltninger truffet af den for overtrædelsen ansvarlige person efter overtrædelsen for at hindre gentagelse heraf.

2. Når de kompetente myndigheder udøver deres beføjelse til at pålægge sanktioner i henhold til artikel 99, samarbejder de tæt med henblik på at sikre, at tilsyns- og undersøgelsesbeføjelserne og de administrative sanktioner giver de tilstræbte resultater i overensstemmelse med dette direktiv. De skal også koordinere deres indsats for at undgå dobbeltarbejde og overlapninger, når de udøver deres beføjelse til at føre tilsyn, gennemføre undersøgelser og pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger i grænseoverskridende sager i overensstemmelse med artikel 101.

Artikel 99d

1. Medlemsstaterne indfører effektive og pålidelige mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, til de kompetente myndigheder, herunder sikre kommunikationskanaler til at indberette de pågældende overtrædelser.

2. De ordninger, der er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:

- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
- b) passende beskyttelse af ansatte i investeringsselskaber, administrationsselskaber og depositarer, som indberetter overtrædelser begået hos disse enheder, i det mindste mod gengældelse, forskelsbehandling og andre former for uretfærdig behandling
- c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, der indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, der formodes at være ansvarlig for en overtrædelse, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (*)
- d) klare regler, der sikrer, at en person, der indberetter en overtrædelse, til enhver tid garanteres fortrolighed, medmindre offentliggørelse kræves i national ret som led i yderligere undersøgelser eller efterfølgende retssager.

3. ESMA stiller en eller flere sikre kommunikationskanaler til rådighed til indberetning af overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv. ESMA sikrer, at disse kommunikationskanaler overholder stk. 2, litra a)-d).

4. Medlemsstaterne påser, at det forhold, at ansatte i investeringsselskaber, administrationsselskaber og depositarer som omhandlet i stk. 1 og 3, foretager indberetning, ikke betragtes som værende en overtrædelse af den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og ikke påfører de personer, der foretager indberetning, nogen form for ansvar i forbindelse med denne indberetning.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at administrationsselskaber, investeringsselskaber og depositarer har passende procedurer for deres ansatte, således at de ansatte kan indberette overtrædelser internt gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal.

Artikel 99e

1. De kompetente myndigheder giver årligt ESMA sammenfattede oplysninger vedrørende alle sanktioner og foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 99. ESMA offentliggør disse oplysninger i en årlig rapport.

2. Har den kompetente myndighed offentliggjort administrative sanktioner eller foranstaltninger, underretter den samtidig ESMA om disse administrative sanktioner eller foranstaltninger. Vedrører en offentliggjort sanktion eller foranstaltning et administrationsselskab eller investeringsselskab, tilføjer ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion eller foranstaltning i den fortegnelse over administrationsselskaber, der offentliggøres i henhold til artikel 6, stk. 1.

3. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurerne for og formularerne til fremsendelse af oplysninger som omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest 18. september 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).«

18) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 104a

1. Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF på behandling af personoplysninger, der foretages i medlemsstaterne i medfør af dette direktiv.

2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (*) finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages af ESMA i medfør af dette direktiv.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).«

19) I artikel 12, stk. 3, artikel 14, stk. 2, artikel 43, stk. 5, artikel 51, stk. 4, artikel 60, stk. 6, artikel 61, stk. 3, artikel 62, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 75, stk. 4, artikel 78, stk. 7, artikel 81, stk. 2, artikel 95, stk. 1, og artikel 111, ændres ordene: »i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, 3 og 4, og med forbehold af betingelserne i artikel 112a og 112b« til: »i overensstemmelse med artikel 112a«.

20) I artikel 50a ændres ordene: »i overensstemmelse med artikel 112a og med forbehold af betingelserne i artikel 112b og 112c« til: »i overensstemmelse med artikel 112a«.

21) I artikel 52, stk. 4, tredje afsnit, ændres henvisningen til »artikel 112, stk. 1« til en henvisning »artikel 112«.

22) Artikel 112 affattes således

»Artikel 112

Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF (*).

(*) Kommissionens afgørelse 2001/528/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg (EUT L 191 af 13.7.2001, s. 45).«

23) Artikel 112a affattes således:

»Artikel 112a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede beføjelser, jf. artikel 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 4. januar 2011.

Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26b, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 17. september 2014.

Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 50a, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 21. juli 2011.

Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 51, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 20. juni 2013.

Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 and 111, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.»

(24) Artikel 112b udgår.

25) Skema A, punkt 2, i bilag I affattes således:

»2. Oplysninger om depositaren:

2.1. Angivelse af investeringsinstituttets depositar og en beskrivelse af vedkommendes opgaver og af interessekonflikter, som måtte opstå.

- 2.2. En beskrivelse af eventuelle opbevaringsopgaver, som depositaren har delegeret, listen over delegerede og underdelegerede og eventuelle interessekonflikter, som måtte opstå som følge af delegeringen.
- 2.3. En erklæring om, at ajourførte oplysninger om punkt 2.1 og 2.2 vil blive stillet til rådighed for investorerne efter anmodning.»

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 18. marts 2016 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

De anvender de i første afsnit omhandlede love og administrative bestemmelser fra den 18. marts 2016. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

S. GOZI

Formand
